

POSTANOWIENIE

Dnia 16.05.2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR w Słupsku del. do SO w Słupsku Tadeusz Stodoła

Protokolant Jolanta Rzepka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku M. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. – Oddziale Zewnętrznym w U. wniosku **skazanego** o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wniósł o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu J. M.s. S.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary 7 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia (...), sygn. akt II K(...)
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. S. kwotę 221,40 zł. brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany J. M. złożył do Sądu wnioski o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, podnosząc trudną sytuację rodzinną oraz potrzebę zapewnienia schorowanej matce niezbędnej pomocy, także finansowej.

Wniosek nie jest zasadny.

Z wywiadu kuratora sądowego (k.25-26) załączonego do akt przedmiotowej wynika, że sytuacja zdrowotna matki skazanego jest wprawdzie trudna lecz stabilna. Wymieniona choruje na miażdżycę, nadeśnienie tętnicze i cukrzycę t.2, jednak nie pozostaje bez fachowej opieki medycznej. Była hospitalizowana w Szpitalu (...) w S., gdzie przebywała na obserwacji na Oddziale Wewnętrznym, a także w Szpitalu Wojewódzkim w K.. Otrzymuje też na stałe niezbędne leki.

Obecnie, jak ustalono, matka skazanego zamieszkuje w miejscowości L. P. (...)i w miarę swoich możliwości radzi sobie w bieżących sprawach. Jest emerytką i z tego też tytułu pobiera świadczenie wypłacane w wysokości 1850zł miesięcznie.

W świetle ustaleń kuratora sądowego bezspornie wynika, że matka skazanego ma zapewnione miejsce zamieszkania, a środki finansowe jakie uzyskuje są na tyle wystarczające by mogła zaspokajać swoje elementarne potrzeby materialno-bytowe.

Brak jest również podstaw do przyjęcia, iż skazany jest jedyną osobą która może udzielić matce stosownej pomocy i opieki. Na wolności pozostaje bowiem jej najbliższa rodzina, m.in. siostra skazanego- E. Z., która zamieszkuje 4 km od matki i może w razie potrzeby przyjechać i zapewnić jej wsparcie. Również, skazany ma liczne rodzeństwo, których

obowiązkiem prawnym i moralnym jest wspieranie rodziców. Także, niezbędną pomoc (w formie zrobienia zakupów) matka skazanego otrzymuje ze strony sąsiadów.

W tym miejscu na uwagę zasługuje pogląd Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażony w postanowieniu z dnia 19.05.2010 w sprawie II AKzw 354/10, który w całej rozciągłości podziela Sąd penitencjarny. A mianowicie względy rodzinne, które przemawiają za udzieleniem skazanemu przerwy w wykonywaniu kary, to okoliczności uzasadniające uznanie za ciężką sytuację życiową jego najbliższej rodziny, a zarazem nadające się do poprawienia jedynie przez obecność skazanego i jego osobiste starania.

Nie ulega więc, zdaniem Sądu, wątpliwości iż sytuacja rodzinna skazanego jest dość ustabilizowana i w chwili obecnej nie wymaga ona pomocy z jego strony. Pobyt więc skazanego na wolności celem świadczenia osobistej pomocy matce nie jest celowy.

Z kolei, okoliczność podniesiona przez skazanego we wniosku (k.2) a dotycząca chęci zabezpieczenia matce opału i udzielenia pomocy finansowej jest co prawda ważną-w rozumieniu art.153§2kkw, jednak nie na tyle, by uzasadniała przerwanie mu odbywania kary. Należy bowiem mieć na względzie to, że skazany w czasie odbywania kary może podjąć zatrudnienie odpłatne, co umożliwiłoby mu przekazywanie matce środków na utrzymanie. Natomiast, zabezpieczyć opał matce może upoważniając do tego odpowiednie osoby.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż niemożność uczestniczenia skazanego w codziennym życiu rodziny, czy udzielania niezbędnej pomocy swoim bliskim jest zwykłą i naturalną konsekwencją odbywania kary w warunkach izolacji. Dopuszczając się przestępstw, skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w warunkach izolacji, celem odbycia kary. Musiał mieć zatem świadomość konsekwencji swojego zachowania. Nie można też pominąć faktu, że skazany będąc na wolności nadużywał alkoholu, pod wpływem którego stawał się wulgarny i agresywny wobec innych mieszkańców wsi. Miał negatywną opinię w miejscu zamieszkania. Stosował też przemoc wobec matki.

Rozważając możliwość udzielenia skazanemu przerwy w karze pozbawienia wolności, Sąd penitencjarny powinien ocenić, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej celem. Jak wynika z opinii Dyrektora AŚ S.(k.6) skazany odbywa karę 7 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia (...). w sprawie II K (...)za czyn z art.148§1kk. Zdaniem Sądu, stopień szkodliwości społecznej popełnionego przestępstwa jest więc bardzo wysoki, o czym niewątpliwie świadczą okoliczności jego popełnienia, rozmiar wyrządzonej szkody i wymiar kary.

Zachowanie skazanego, w izolacji więziennej, jest przeciętne. Nie był karany dyscyplinarnie, nagrodzony regulaminowo został raz- za udział w konkursie. Wobec położonych jest roszczeniowy i domaga się częstszych kąpeli. Odbył leczenie odwykowe w Oddziale Terapeutycznym dla Uzależnionych od Alkoholu w ZK P.. Przejawiał zaledwie przeciętne zaangażowanie w prowadzone oddziaływania. Brał też udział w mitingach AA.

W tej sytuacji brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem.

Zważywszy więc na powyższe należy stwierdzić, że nie zostały spełnione przesłanki określone w treści art. 153§2 kkw, wskazujące na ważne względy rodzinne, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w karze. Z tego względu, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 16.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. Nr 163 poz.1348).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw uznając, że ich uiszczenie w aktualnej sytuacji materialnej skazanego byłoby zbyt uciążliwe.